

d'Oude Binnenstad

Kwartaaluitgave van de samenwerkende bewoners en ondernemers in de Amsterdamse binnenstad. Gratis huis-aan-huis verspreid in de oude binnenstad.

'Hier ben ik thuis'

Om nou te zeggen dat Chris Doorman, 57 jaar geleden geboren en daarna getogen in de oude binnenstad, altijd een lieverdje is geweest, is overdreven. Maar de laatste jaren is hij er wel een stuk rustiger op geworden. > 3

Winkelier op de Zeedijk

Toen ze trouwden begonnen Hans en Edith Jacobs een winkel-tje in fruit, delicatessen en wijn op de Prins Hendrikkade 58, op de hoek met de Zeedijk. Jacobs heeft onlangs een groot aantal van zijn verhalen gebundeld in Het Kippenhok. > 5

Twintig jaar d'Oude Binnenstad

Weinig lezers van het eerste nummer van deze krant zullen in maart 1989 hebben gedacht dat die twintig jaar later nog steeds zou verschijnen. > 6

Komt er geen oplossing, dan gaat de huidige ontwikkeling van minisupermarkten en souvenirwinkels nog minimaal drie jaar door

Niemand écht blij

Het aantal souvenirwinkels en minisupermarkten stijgt gestaag in de oude binnenstad. Niemand is er écht blij mee. Maar de vraag is of het stadsdeelbestuur een instrument heeft om de vloedgolf te stoppen.

Het Wallengebied is onderdeel van een van de mooiste en best bewaarde binnensteden ter wereld, met een menging van functies als wonen, werken en cultuur. Deze kenmerken staan volgens de gemeente en stadsdeel Centrum al geruime tijd onder druk, hetgeen bijvoorbeeld tot uiting komt in het verhoudingsgewijs grote aandeel van massagesalons, souvenirwinkels en minisupermarkten. Delen van deze branches zouden een legaal afzetkanaal vormen voor achterliggende georganiseerde criminele verbanden. Zo gaan bijvoorbeeld panden voor te hoge prijzen in andere handen over. En er zouden aanwijzingen zijn dat van relatief veel souvenirwinkels en minisupermarkten de reële omzet niet in verhouding staat tot de op te brengen huur. Daarnaast hebben veel functies een laagwaardige uitstraling.

Aanpak

Om deze ontwikkeling te keren starten de gemeente en stadsdeel Centrum in

Nieuwe wildgroei moeilijk te stuiten...

december 2008 het Coalitieproject 1012 voor de oude binnenstad. In een Strategienota beschrijven de besturen hun plan van aanpak. Hoofddoel is vermindering van de omvang en concentratie van deze branches, waardoor de

criminele infrastructuur wordt doorbroken. Daarnaast wil men het gebied een kwaliteitsimpuls geven. Sinds de bekendmaking van de plannen wordt de buurt echter overspoeld met de vestiging van massagesalons, souve-

nirwinkels en minisupermarkten. Het aantal massagesalons is binnen twee jaar gestegen van vijftien naar veertig. De route vanaf de Sint Antoniesbree-

> Lees verder op pagina 2

Avond over voorkomen inbraak

Wijkteam Beursstraat en stadsdeel Centrum organiseren op dinsdag 11 mei om half acht in hotel The Grand aan de Oudezijds Voorburgwal 197 een avond over het voorkomen van inbraak voor bewoners van de Wallen.

Tijdens deze bijeenkomst geeft het projectbureau Woninginbraken van de regiopolitie Amsterdam Amstelland tips en adviezen ter voorkoming van woninginbraak. Na afloop wil Robert-Jan Woltering, directeur van The Grand, van de gelegenheid gebruik maken om met de aanwezigen het vernieuwde hotel te bekijken.

Bewoners van de Wallen ontvangen vanaf 3 april uit handen van Ferro van der Spek van wijkteam Beursstraat een

Ferro van der Spek komt langs...

persoonlijke uitnodiging. Buurtregisseurs Rob Oosterbaan en Hermanjan Jansen van bureau Beursstraat hebben meer informatie, via 0900-88.44 of per e-mail: Herman.Jansen@amsterdam.politie.nl

Er zal na de proef opnieuw een gedegen afweging moeten plaatsvinden tussen particulier en algemeen belang

Stegen weer open

Drie afgesloten stegen in de oude binnenstad gaan naar verwachting medio april bij wijze van proef overdag open. Het gaat om de Vredenburgsteeg, de Spooksteeg en de Waterpoortsteeg, die in elkaars verlengde liggen.

Het verhaal is bekend: de tijdelijke afsluiting van een aantal stegen was twintig jaar geleden een noodmaatregel tegen de straatcriminaliteit en de verloederding in de binnenstad. In 2000 oordeelde de rechter al dat tijdelijk afsluiten van openbare ruimte, wat stegen immers zijn, iets anders is dan permanent. Dit gevoegd bij het feit dat sindsdien de situatie aanzienlijk is verbeterd is dit voor stadsdeel Centrum aanleiding tot gedeeltelijke heropening te willen overgaan. Het zou ook een leuke doorsteek betekenen bijvoorbeeld voor toeristen die worden rondgeleid, is de gedachte. Buurtbewoners en onderne-

Tijdelijke afsluiting ongedaan...

> Lees verder op pagina 2

Buurtvergadering 13 april 2010

De eerstvolgende buurtvergadering is op dinsdag 13 april in het Bethanienklooster, Barndesteeg 6-B. Aanvang 19.30 uur.

Op de agenda staat de voortgang van Project 1012. Projectleider Pierre van Rossum en Arjen Hoogeveen verschaffen informatie over de stand van zaken met betrekking tot de uitvoering van de strategienota, de sleutelprojecten op het Damrak, de situatie rond prostitutieramen, coffeeshops, mini-supermarkten, massagesalons en dergelijke, de straatgerichte aanpak en de rol die het bestemmingsplan speelt.

Aan bod komen ook overlast en veiligheid (Rob Oosterbaan). Verder is er aandacht voor de werkzaamheden in de openbare ruimte (Thea IJzereef, Brenda Posno).

l'Europe toe aan tweede fase

De eerste fase van de meer dan noodzakelijke verbouwing van hotel l'Europe werd 1 maart afgerond met de ingebruikneming van 23 ultra luxe suites. > 9

Controle op leerlicht

Er lopen in de oude binnenstad regelmatig jongeren rond op een tijdstip dat ze eigenlijk op school hoort te zitten, volgens buurtregisseur Hermanjan Jansen van bureau Beursstraat. De politie wil deze groep uit de anonimiteit halen. > 9

Verkiezingen voor raad en deelraad

Bij de deelraadsverkiezingen van 3 maart heeft Groen Links in stadsdeel Centrum een klinkende overwinning behaald en de PvdA een grote nederlaag geleden. Een politieke aardverschuiving op binnenstadsniveau. > 11

Sociëteit tijdelijk dicht

Veichtpartijen en openbare dronkenschap hebben tot tijdelijke sluiting van de studentensociëteit aan de Warmoesstraat geleid. "Veel gesprekken zijn gevoerd voordat het tot deze maatregelen moest komen," aldus buurtregisseur Rob Oosterbaan. > 11

Colofon

d'Oude Binnenstad

Kwartaaluitgave van bewoners en ondernemers in de Amsterdamse binnenstad.

Postadres: Dr. Willem Dreesweg 21
1188 KA Amstelveen
tel: (020) 627 24 24
fax: (020) 627 13 13
E-mail: redactie@oudebinnenstad.nl

Coördinatie: Huub Michiels

Redactie: Eveline Brilleman, Eveline van Dijk, Joep de Groot, Ewout van der Hoog, Teun van Hellenberg Hubar, Wim de Jong, Hugo Klooster, Annemique de Kroon, Wanda Nikkels, Willem Oosterbeek, Maya Rasker, Edwin Schölvinc, Gerard Smink, Coleta Valkenburg, Gerrit van de Veen, Frits Visser, Herman Vuijsje, Paul Woltering.

Fotografie: Marian van de Veen-van Rijk

Secretariaat: HEM Automation

Eindredactie: Oebele de Jong, Huub Michiels

Vormgeving: (Parentese:)

Drukker: drukkerij Atlantic

drukkerij atlantic bv voor maatwerk in drukwerk

Voor het hele traject van vormgeving tot drukken en afwerken. De snelle en voordelige printservice, bijzonder geschikt voor kleine oplagen in kleur, completeert het aanbod.

**Prinsengracht 220
1016 HD Amsterdam**

telefoon: 020 - 624 25 76

fax: 020 - 620 48 63

e-mail: druk.atlantic@planet.nl

Commentaar

Vooruitkend staat de buurt nu voor een periode van tien tot vijftien jaar waarin zij een kwaliteitslag maakt en waarmee het vernieuwingsproces wordt afgerond

Twintig jaar

Wie twintig jaar terugkijkt ziet hoe de buurt veranderd is. Hoeveel er is gebeurd. En ook hoeveel energie dat heeft gekost. Twintig jaar terug was de overlast door verdovende middelen overal in de buurt aanwezig. De Zeedijk was onbewoonbaar en onbegaanbaar. Straten als Lange en Korte Niezel en Stormsteeg stonden vol met verslaafden. Geldersekaade, Burgwallen en Oudekerksplein werden geteisterd door levendige handel in verdovende middelen. De Lieddeluis was het domein van de tippelprostitutie. En op de pillenbrug tussen de Hoogstraten waren alle soorten medicijnen verkrijgbaar. Wie de foto's uit die periode ziet en daar de huidige situatie tegen afzet kan zich nauwelijks meer voorstellen dat het echt zo was. Veel, heel veel is er gebeurd om die rampzalige situatie te normaliseren. Dat is toch maar gelukt! Wie twintig jaar terugkijkt ziet ook hoe de buurt is vernieuwd. Niet alleen de Zeedijk is geheel gerenoveerd. In de hele openbare ruimte is achterstallig onderhoud weggewerkt. De straten, stegen en grachten zijn prachtig opnieuw bestraat. Bouwvallige, verwaarloosde panden zijn hersteld of worden op dit moment hersteld.

Wie twintig jaar terugkijkt ziet ook de verkeerschaos op de grachten. De lange rijen toeterende taxi's, die tot diep in de nacht rondreden. Het autoluw maken van de buurt heeft veel tijd gekost, maar het is wel gelukt.

Wie twintig jaar terugkijkt ziet ook dat alle betrokken partijen - gemeente, politie, justitie, hulpverlening, bewoners en ondernemers - toen vaak ver uit elkaar lagen. Dat is veranderd. Er is nu veel meer samenwerking, veel meer gezamenlijk optrekken, zeker ook sinds de komst van het stadsdeel. Terugkijkend is er dus heel wat bereikt en daaraan heeft de buurtkrant zijn bijdrage geleverd. In die afgelopen twintig jaar heeft de krant een kern van vaste redactieleden gehad, aangevuld met leden die voor kortere of langere tijd in de buurt woonden of werkten. Voor bezorgers en adverteerders hetzelfde. Vooruitkend staat de buurt nu voor een periode van tien tot vijftien jaar waarin een kwaliteitslag wordt gemaakt en waarmee het vernieuwingsproces wordt afgerond. Het zou goed en ook heel leuk zijn als de buurtkrant die ook die komende periode kritisch zou kunnen blijven volgen. Dat zal dan wel moeten met een zich ook vernieuwende en verjongende personele bezetting. De redactie zal vernieuwd en verjongd moeten worden, evenals de groep van bezorgers en het logistieke apparaat. De krant zal gelijke tred moeten houden met haar veranderende omgeving. De mensen van het eerste uur zijn immers zelden ook die van het laatste uur.

Een nieuwe lente geeft ook een nieuw geluid...

> Vervolg van pagina 1

Niemand écht blij

straat naar de Dam telt inmiddels al dertien souvenirwinkels. Niemand is er blij mee. De vraag is hoe deze vloedgolf kan worden gestopt.

Met betrekking tot de massagesalons heeft het stadsdeel inmiddels maatregelen aangekondigd. Nog voor deze zomer moet een wijziging van het bestemmingsplan de groei doen stoppen. Voor minisupermarkten en souvenirwinkels is een dergelijke wijziging op dit moment kennelijk niet mogelijk. Volgens een medewerker van het stadsdeel zouden deze bedrijven eigenlijk door de belastingdienst moeten worden aangepakt, maar is dat te arbeidsintensief. Daarnaast is het bijvoorbeeld lastig onderscheid maken tussen een minisupermarkt en een *AH to go*. Binnen het stadsdeel wordt een vergunningsplicht overwogen, maar dat staat weer op gespannen voet met de gedachte minder regels te creëren. Ondanks uitgebreide overwegingen is een oplossing inzake de souvenirwinkels en minisupermarkten nog niet binnen handbereik.

Bestemmingsplan

De vaststelling van een nieuw bestemmingsplan duurt nog drie jaar. In afwachting ervan worden vergunningaanvragen aan het huidige plan getoetst. De praktijk leert dat dit plan echter tekortschiet. Zo is het voorstel een thee- en koffiewinkel aan Nes 89 te vestigen afgewezen, omdat er volgens het bestemmingsplan op dit adres geen ho-recaverunning kan worden afgegeven. Tijd voor een tussenoplossing kreeg de ondernemer ondanks inspanningen van de straatmanager niet, want de verhuurder was niet kieskeurig en besloot het winkelpand te verhuren als minisupermarkt.

Om te voorkomen dat de situatie verder uit de hand loopt, pleiten deze gegevens voor grotere inspanningen op het gebied van regulering. Vanuit deze invalshoek moet de wetgeving worden aangescherpt, terwijl er tegelijkertijd grootschalig moet worden gehandhaafd. Komt er geen oplossing, dan gaat de huidige ontwikkeling van minisupermarkten en souvenirwinkels nog minimaal drie jaar door.

> Vervolg van pagina 1

Stegen weer open

mers zijn hier niet onverdeeld positief over. Niemand kan precies voorspellen wat de gevolgen zijn.

Voorzichtig

Het stadsdeel pakt het daarom voorzichtig aan en start met een proef tot na de zomer. Tijdens de proef wordt bekeken hoe de dagopenstelling van de drie stegen verloopt. Bewoners en ondernemers kunnen daaraan meedoen. Van belang is dat op basis van een nulmeting vooraf duidelijk is wanneer de proef als geslaagd of mislukt wordt beschouwd. De dienst Pantar opent en sluit de stegen dagelijks tijdens de proef. Met openen en sluiten en onderhoud van de drie stegen is naar schatting een bedrag van 150.000 euro per jaar gemoeid.

Mocht de proef een succes worden, dan is de vraag wat de volgende stap is. Openstellen overdag is een ding, maar dat betekent niet zonder meer dat stegen weer 24 uur open kunnen blijven. In een kwetsbaar gebied met veel toerisme, drank en verdovende middelen en weinig openbare toiletten kan een donkere steeg allicht uitkomst bieden om het nodige te deponeren. Ook kan er een aanzuigende werking op criminaliteit van uitgaan. En als cameratoezicht te duur is dan zijn we weer terug bij af. Schoon, heel en veilig is en blijft het devies. Er zal na de proef opnieuw een gedegen afweging moeten plaatsvinden tussen particulier en algemeen belang.

> Vervolg van pagina 1

Ik weet, een goede buur is beter dan een verre vriend. Maar goede burens heb ik al en dan zijn verre vrienden toch ook heel belangrijk

Voorjaar

Voor veel mensen is het voorjaar de bevrijding van een lange koude winter. Ze waren het duidelijk zat, al die kou en die sneeuw. Zelf vond ik het iets van vroeger en heb er van genoten. Gelukkig heb ik een hondje, dat ook gek van sneeuw is en zich van de kou niets aantrekt.

Vroeger was het ingevolge de Algemene Plaatselijke Verordening verplicht voor bewoners eenderde van de stoep voor hun huis vrij te maken van sneeuw. Dat artikel is geschrapt. Dat er nooit meer sneeuw zou vallen zal niet de veronderstelling zijn geweest. Kennelijk dacht men indertijd dat mensen inmiddels zelf wel hun verantwoordelijkheid zouden kennen. De klimaatverandering was in de tijd dat het artikel uit de APV werd geschrapt nog niet zo'n groot punt. De verschillen in het sneeuwruimen, ook in de binnenstad, waren dan ook groot. Zelfs in de Kalverstraat was het een zootje. Dat de reiniging niet alles kan is begrijpelijk. Maar dat ondernemers in die straat zelf zo weinig doen is dom, want het zijn wel hun klanten die zo door de sneeuw moeten baggeren.

Opmerkelijk is steeds het verschil tussen Amsterdam-Noord en het Wallengebied. Lag er in Noord nog sneeuw, in de binnenstad was er geen spoor meer van te bekennen. Het verschil in temperatuur schijnt een graad of drie te zijn.

Veel van mijn vrijwilligerswerk stond door de sneeuw op een laag pitje: weinig wandelaars voor Mee In Mokum en ook de invalidebus hoefde weinig van stal te komen. Maar de daklozenopvang vroeg wel tijd en ook de verhuizing van de Zusters Augustinessen van St. Monica vroeg veel tijd. Als een militaire operatie werd het klooster in de Warmoesstraat ontmanteld.

Een fan van Wallengebied was weer een week te gast in de Grand. Het uitbrengen van de Nederlandse vertaling van zijn laatste boek, noopte John Irving weer naar Amsterdam te komen. In de veertien jaar dat ik hem nu ken is hij een vriend van mij geworden. Het begon allemaal met een contact van zijn uitgever met voorlichting van de politie, dat één van zijn schrijvers contact zocht met een politieman, die bekend was met hippies en prostituees. Dat was ik dus. Met hem heb ik veel door de buurt gezwoven en hem in contact gebracht met mensen die hem verder konden helpen. Toen De Weduwe Voor Een Jaar uitkwam was het vreemd om mijzelf terug te vinden als Harry Hoekstra, de wijkagent van het Wallengebied. Een belangrijk deel van het boek speelt zich af in de wereld van de prostitutie in dat gebied. Een boek later, Tot Ik Jou Vind, word ik door mijn collega's uitbetaald voor een weddenschap die ik in De Weduwe met ze had afgesloten. Ik weet, een goede buur is beter dan een verre vriend. Maar goede burens heb ik al en dan zijn verre vrienden toch ook heel belangrijk.

Harriet Molenaar hoopt met Koninginnedag weer terug te zijn

Dat was schrikken

Gaat het met de overlast door verdovende middelen de laatste jaren de goede kant op, omdat die drastisch is afgenomen, en dan doet zich ineens weer iets voor dat doet schrikken. Harriet Molenaar, al ver in de tachtig, zet nog altijd zelf de vuilniszak buiten en geeft dan 's morgens vroeg ook de zwanen, de eenden, de koeten en de reiger een hapje te eten. Zo ook op die bewuste dag in januari, 's morgens om half acht. Terwijl ze aan de grachtkant staat ziet ze op de brug een verwarde, agressieve verslaafde aankomen waarvan ze schrikt en aanvoelt dat die weinig goeds van plan is. Ze probeert snel naar binnen te komen maar net voor haar eigen deur gooit hij haar op de grond en loopt zelf snel door. Zij blijft liggen, wordt even later gevonden door de mannen van de reiniging die politie en ambulance bellen. In het ziekenhuis

blijkt ze een gebroken heup te hebben. De operatie verloopt voorspoedig, maar de revalidatie daarna kost veel tijd. Harriet Molenaar hoopt in ieder geval

met Koninginnedag weer terug te zijn.

De dader werd overigens de volgende dag al ingerekend door de politie.

Harriet Molenaar...

Verdovende middelen bepaalden een deel van zijn leven. Er was altijd wel een handeltje, maar hij gebruikte ook, vooral coke. Het maakte hem er niet vriendelijker op. Losse handjes, veel knokken

'Hier ben ik thuis'

Om nou te zeggen dat Chris Doorman, 57 jaar geleden geboren en daarna getogen in de oude binnenstad, altijd een lieverdje is geweest, is overdreven. Maar de laatste jaren is hij er wel een stuk rustiger op geworden: "De tijden dat we met een paar jongens junken uit de Damstraat en van de brug af veegden is voorbij."

Met zijn 'gepimpte' mindervalidenautootje, inclusief vergulde schilderijlijst om het achterraam, is Doorman een blikvanger op de Wallen. Op de terrassen op de Oudezijds Voorburgwal, vlak bij zijn huis, is hij vrijwel dagelijks te vinden. "Ik ben er schuin tegenover geboren, op de hoek van de Stoofsteeg," vertelt hij. "Mijn ouders hadden een groentewinkel. In die steeg zat trouwens een van de eerste donkere vrouwen achter het raam, Zwarte Lien. Een bezienswaardigheid waar ze met bussen vol naar kwamen kijken."

Disneyland

De tijden zijn wel veranderd. Toen Doorman een jongetje was, was de oude binnenstad een arbeidersbuurt met kleine neringdoenden en bedrijfjes. Toen de bedrijven weggingen om-

dat de Wallen steeds slechter bereikbaar werden voor vrachtvervoer, begon de buurt te veranderen. Het aantal café's nam toe. Prostitutie zat voornamelijk op een deel van de Achterburgwal en rond het Oudekerksplein. "Dat waren overwegend nette dames om te zien, burgerlijk zeg maar. Heel anders dan de schaars geklede schonevrouwen van nu. En veel minder bezoekers dan tegenwoordig. Nu is het hier een Disneyland voor volwassenen."

Doorman deed vaak boodschappen voor de vrouwen en verdiende daar een aardig zakcentje mee. Zijn favoriet was Tante Ciska uit de Sint Jansstraat. Doorman: "Er kwamen vreemde mannen bij haar over de vloer. Uiteindelijk heeft ze zelfmoord gepleegd door zich met haar hoofd naar beneden uit het raam te storten. Ik was toen al wat ouder en heb korte tijd daarna haar huis gekraakt, dat inmiddels leeg stond. Ik wilde weg bij mijn ouders, op eigen benen staan. Maar vanuit mijn raam kon ik wel de groentewinkel zien."

Zijn moeder was een sterke vrouw die de zaak draaiende hield. Zijn vader had eigenlijk boekhouder willen worden. Toch ging hij elke ochtend naar de centrale markt aan de Jan van Galenstraat om in te kopen. In die tijd kwamen de boeren nog hun eigen handel brengen en te koop aanbieden. "Mijn vader maakte me 's morgens vroeg wakker om een uur of vijf om mee te gaan. Ik was veel te jong. Een jaar of acht. Ik mocht eigenlijk de markt niet op, maar ik verstopte me dan tussen de kratjes in de bestelwagen. Het was een geweldig speelterrein. En met mijn vader en collega's koffiedrinken in Marcantie was een hoogtepunt. Daarna gingen we melk halen bij de melkfabriek, waar nu de Melkweg is."

Paleis

Het was de tijd van voetballen op het pleintje voor de Brakke Grond, of gewoon op de Dam,

voor het Paleis. "De bal kwam nog weleens op de balkons terecht. Maar ik kon goed klimmen en moest hem er altijd vanaf halen. De paleiswachten lieten me mijn gang gaan. Ook in dat opzicht waren het andere tijden." Er was altijd wel wat te beleven in de buurt. Hij was graag bij zijn grootvader die met tweedehands boeken op het Waterlooplein stond. "Met de jongens spelen op de bootjes in de Oude Waal, dat was een feest!"

Van zijn schooltijd herinnert hij zich niet zoveel. Is hij nu veel buiten, ook toen kon hij slecht binnen zitten. "Ik was een beetje een zenuwlijder. Ik spijbelde veel. Uiteindelijk ben ik op de ambachtsschool terecht gekomen en opgeleid tot schilder. Maar daarna ben ik de haven ingegaan. En op m'n achttiende in dienst. Ik heb toen voornamelijk in Duitsland gezeten." Als hij met verlof thuis kwam, nam hij vaak Amerikaanse maten mee. "Die wilden *blowen*, snuiven, slikken. Dat kon hier allemaal. En ik had daar ook wel lol in. *Hard-drugs* heb ik alleen nooit gebuikt. Het ging er vaak stevig aan toe, met vechtpartijen en zo. Veel onrust, maar dat hoort bij me."

Ze hebben een deel van zijn leven bepaald, de verdovende middelen. Er was altijd wel een handeltje, maar hij gebruikte ook, vooral coke. Het maakte hem er niet vriendelijker op. Losse handjes, veel knokken. Mensen waren bang voor hem. Chris Doorman ging in de beveiliging en werkte een tijdje bij Jopie de Vries. Kaartjes verkopen bij de Casa Rosso. "Die periode heb ik achter me gelaten. Een man wordt ouder. Ik ben nog steeds enorm aan de buurt verknocht, maar ik ben ook veel de stad uit. Met het wagentje de natuur in, of naar het buitenland. Ik heb overal ter wereld vrienden. Soms denk ik er weleens over om op Texel te gaan wonen. Of in Thailand. Maar ja, na een tijdje wil ik altijd weer terug naar de wallen. Hier ben ik thuis."

Aziatische kookles

Dun Yong en zijn Chef Fong zijn begin maart gestart met een kookstudio op de tweede verdieping van hun pand aan de Stormsteeg 9. Tijdens hun kooklessen en -demonstraties lichten zij een tip van de sluier op over de bereiding van verschillende Aziatische gerechten.

Dun Yong en Fong willen de Aziatische kookcultuur voor een breder publiek toegankelijker maken. Azië met zijn enorme diversiteit aan volkeren en culturen, biedt op culinair gebied geweldige heerlijkheden. Van China tot Indonesië, Japan tot India, de variatie is duizelingwekkend. De Aziatische keuken in al zijn geuren en kleuren maakt gebruik van ingrediënten die in de westerse keuken onbekend zijn, maar bij Dun Yong vanzelfsprekend zijn. workshop@dunyong.com

Steun en toeverlaat

Marjet van den Berg was meer dan dertig jaar de steun en toeverlaat van wijkcentrum d'Oude Stadt. Ze nam in januari afscheid. Natuurlijk waren er toespraken, onder andere van Peter Passchenegger. "Marjet van den Berg kon als geen ander op beleefde doch besliste manier minder leuke boodschappen meedelen," zei hij onder meer. Ietwat gelaten liet Van den Berg alle lof over zich heen komen: "Ik hoef niet zo nodig op de voorgrond." Toch was ze lichtelijk ontroerd toen zij de zilveren speld van de gemeente Amsterdam in ontvangst nam.

Afscheid van Zusters

De Zusters Augustinessen van St. Monica zijn na 55 jaar dienstbare aanwezigheid vertrokken uit de Warmoesstraat. Ze namen onlangs met pijn in hun hart afscheid van Amsterdam. De vijf Zusters die nog waren overgebleven verhuisden naar Utrecht om daar hun werk voort te zetten. Daar is het wel gelukt met een andere instelling hulp aan vrouwen en kinderen te blijven doen. De verhuizing van de Zusters vroeg veel tijd. Als een militaire operatie werd het klooster in de Warmoesstraat ontmanteld. Weggooien is zonde, dus de bruikbare spullen vonden hun weg door heel Nederland en Roemenië.

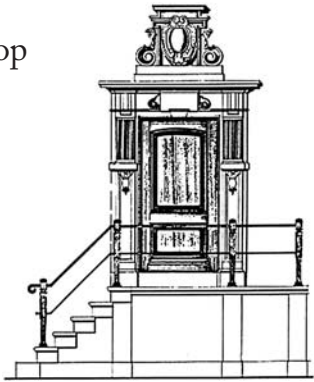

Kom eens naar een concert in Het Bethaniënklooster

Een overzicht van de concerten vindt u op
WWW.BETHANIENKLOOSTER.NL

Met deze bon hebt u recht op
€ 5,- korting

Het Bethaniënklooster
Barndesteeg 6b
1012 BV Amsterdam
020-6250078

DE KAASSPECIALZAAK
WOUT ARXHOEK

De Winkel voor de kaasliehebber

DAMSTRAAT 19
AMSTERDAM
TELEFOON 622 91 18

BRIDGES

FINN & VINS

AMSTERDAM
WWW.BRIDGESRESTAURANT.NL

Bridges: Hollandse vis met een Franse twist!
Het moderne en trendy restaurant schenkt
speciaal samengestelde wijnarrangementen
en vintage champagnes. De aangrenzende
Vinothèque, waar de sommelier de wijnen
proeft en selecteert, geeft u de mogelijkheid
om privé te dineren. Sea you!

SMAKELIJK AMSTERDAM
DOOR JOHANNES VAN DAM

10-

Bridges | Oudezijds Voorburgwal 197 | Amsterdam | 020 555 3 560 | valet parking aanwezig

Tentoonstellingen

*
Open Restauratie!
De restauratie van een uniek
monument, 2009-2011
t/m december 2010

*
Welkom bent u om de restauratie
te volgen en om te kijken hoe het wordt.
Gedurende de restauratie laten we zien
waar we mee bezig zijn.
Specialisten vertellen over hun werk.

Ons' Lieve Heer op Solder

Oudezijds Voorburgwal 40
Amsterdam
www.opsolder.nl

Ideëën, vragen, opmerkingen..?

VVD-FRACIE AMSTERDAM CENTRUM

Bel 020 5524560 of mail naar vvd@centrum.amsterdam.nl

www.vvdcentrum.nl
voor échte oplossingen

voor uw ramen

CAPSICUM
NATUURSTOFFEN
Oude Hoogstraat 1
Amsterdam
www.capsicum.nl
020 6231016

DE SCHROEF

IJzersterk in:
gereedschap, machines,
elektra, sleutels & sloten,
bevestigingsmateriaal.
Topmerken:
Knipex, PB, Festool, Metabo,
Lips, Mul-T-lock, Sigma, Histor

O.Z. Voorburgwal 101,
1012 EM Amsterdam
tel: (020) 638 50 50
fax: (020) 638 50 65

Openingstijden:
ma, di, do, vr: 8:30 - 17:00,
za 9:30 - 13:00,
wo gesloten

HOUT EN PLAAT
MOOI OP MAAT

Houthandel Schmidt bv

O.Z. Achterburgwal 53-55
1012 DB Amsterdam
Tel. (020) 624 27 65 (020) 622 66 61
Fax: (020) 623 92 59
e-mail: houthandelschmidt@hetnet.nl
Maandag t/m vrijdag van 8.00-17.00 u.
Met eigen aanlegsteiger,
dus ook per boot bereikbaar

OOK VOOR PVC, IJZER- EN ELEKTRAWAREN

W. VAN POELGEEST

Antiquariaat
Oude prenten en kaarten
Lijstenmakerij

Oudezijds Voorburgwal 43, 1012 EJ Amsterdam
Tel: 020-62 21 700, b.g.g. en na 17.00 uur: 06-536 173 43
Website: www.wvanpoelgeest.nl
Email: antiquariaat@wvanpoelgeest.nl

W. A. de Jong, Tel: 0294-261 929

felixprint Oudezijds Achterburgwal 141b
1012 DG Amsterdam
020 6259807 felixoi@xs4all.nl

Heeft u regelmatig kleurenprintwerk?
Dan bent u bij ons aan het goede adres!

Voor een bijzonder lage prijs
maken wij al uw kleuren-
printwerk. Boekjes, brochures,
posters en / of briefpapier. Voor
folders, uitnodigingen of kaartjes
kunnen we uw werk op dikker
papier en zelfs karton printen.
Indien nodig binden wij uw prints met
een metalen of plastic ringband.

Bent u onzeker over
de printkwaliteit?
Wij maken graag
een gratis proefprintje.

Goen tijd om zelf langs te komen
dan kunnen wij uw werk in overleg
met u (afhankelijk van de lokatie)
gratis halen en brengen.

In de meeste gevallen is uw werk
binnen één dag gereed, maar ook
vaak klaar terwij u wacht !!!
U levert ze aan als een PDF-bestand, opgemaakt en printbaar.
Houd u er wel rekening mee dat uw tekst niet te dicht op de rand
staat, min 5 mm afstand vanaf de rand vrijhouden i.v.m. snijden.

	A4	A3
1 - 100	35 cent	
101 - 250	30 cent	dubbele
251 - 500	24 cent	prijs
501 - 1000	19 cent	
+ 1001	17 cent	

ALLE PRIJZEN ZIJN EXCL. BTW. AANLEVEREN ALS EEN PDF-BESTAND OP CD, USB, E-MAIL.
PRINT OP 100g PAPIER, UITSLUITEND KONINKRIJK BESTELING

**MISSCHIEN WEL DE
GOEDKOOPSTE
PRINTS IN AMSTERDAM**

LAUNDROMAT HAPPY INN

Open 7 dagen per week

Ook stomerij

WARMOESSTRAAT 30
1012 JE AMSTERDAM
(020) 624 84 64
happyinn@planet.nl

W. VAN POELGEEST B.V.
ANTIQUARIAAT

Oudezijds Voorburgwal 43
1012 EJ Amsterdam,
Tel: (020) 622 17 00
Tel. na 19.00 uur (0294) 26 19 29
e-mail: antiquariaat@wvanpoelgeest.nl
Gespecialiseerd in handgemaakte lijsten
in alle stijlen. Ook restauraties.
Oude prenten en kaarten

Je zou je poten
uit je k... lopen
om hier een
borrel te kopen

O.Z. Achterburgwal 28
AMSTERDAM
**Rinus Wil
Frits**

Ook adverteren in
**d'Oude
Binnenstad**

e-mail naar:
info@oudebinnenstad.nl

Nuchtere maar humorvolle kijk op de gang van zaken is aardig om te lezen

Winkelier op de Zeedijk

Toen ze trouwden begonnen Hans en Edith Jacobs een winkeltje in fruit, delicatessen en wijn op de Prins Hendrikkade 58, op de hoek met de Zeedijk. Jacobs (65) is een smakelijk verteller en heeft onlangs een groot aantal van zijn verhalen gebundeld in *Het Kippenhok*. Een aantal belicht wat hij allemaal meemaakte in de jaren dat hij zijn nering op de Zeedijk had.

In de beginjaren woonde het echtpaar Jacobs nog boven de zaak. Hun huwelijksnacht herinnert hij zich nog goed. Het prille echtpaar lag in bed, naast het raam dat opengeschoven stond vanwege de zomerse hitte. Juist onder het raam bleek een hoertje haar werkplek te hebben gekozen. Een handige plaats om de vele mannelijke passanten op weg naar tram, bus of trein bij het Centraal Station aan te spreken. Ze maakte potentiële klanten onmiskenbaar duidelijk wat zij zoal te bieden had en noemde de diverse prijzen voor al deze verschillende attracties. "Tal van mogelijkheden waarvan wij het bestaan niet wisten en dat nog wel in onze huwelijksnacht," schrijft Jacobs. "We hebben ze niet allemaal uitgeprobeerd, na onze heerlijke maar toch wel vermoeiende trouwdag."

Bij de opening van de delicatessenwinkel ontbrak Ome Frits van de Wereld, Frits Adriaanse, de veel geroemde peetvader van de Amsterdamse onderwereld, uiteraard niet. Benieuwd kwam hij kijken naar het nieuwe winkeltje bij hem op de hoek. "Hij nam me even apart," vertelt Jacobs, "en stelde voor van onder de toonbank wat seksboekjes en sterke drank te gaan verkopen. Dit zou zeker de winst verdubbelen. Frits zou de toeleveranties voor zijn rekening nemen. Hij kon alles uiterst voordelig leveren. Ik ben hier op tactische wijze maar niet op ingegaan. Toch zou hij al gauw een goede en trouwe klant blijken te zijn, zonder ooit nog op zijn voorstel terug te komen."

Centen

Na jaren boven de winkel te hebben gewoond verhuisde het gezin Jacobs naar een verdieping boven de groentewinkel die de vader van Hans Jacobs dreef aan de Lange Nieuwe 26. In het verhaal 'Centen Gooien' beschrijft Jacobs het nieuwe spelletje dat ze vanaf de bovenverdieping aldaar bedreven en waarmee ze voorbijgangers, vooral toeristen, danig in verwarring brachten. "Tegenover nummer 26 was op de hoek met de Oudezijds Voorburgwal een sigarenzaak gevestigd met in de Lange Nieuwe acht sigarettenautomaten. De truc was om bij mooi weer, als alle ramen openstonden, met centen te gooien juist op het moment dat een toerist, liefst zwaar bekapt, een pakje sigaretten trok. De bedoeling was dan dat je tijdens het sigaretten trekken een cent precies onder de desbetreffende automaat gooide. Uiteraard vereiste dat enig deskundig mikwerk. De toe-

Het eerste winkeltje...

rist dacht dan dat het wisselgeld van onder uit de automaat kwam, maar begreep al snel dat dat niet kon omdat daar geen gleuf of iets dergelijks zat en liep verder. De volgende kunst was dan weer een cent achter de man of vrouw te gooien, maar nu precies onder zijn plunje. Verbaasd keken zij dan om, verloren zij het geld zelf? Gevolg: de zakken en de portemonnee werden uitgebreid gecontroleerd op verlies. Gooide je nog een cent op de goede plek, dan was ook de rugzak aan een uitgebreide controlebeurt toe. Dit spelletje was voor de achter de geraniums teruggetrokken

werpers lachen geblazen. Ook de caféhouders, die bij mooi weer vaak in de deuropening stonden of op een krukje voor het café gingen zitten, vonden dit spelletje erg leuk en deden al spoedig mee, met als gevolg dat soms zeventig tot tachtig meter verder in de straat alles door de gefopte voorbijganger voor de derde keer werd gecontroleerd op mogelijke lekkages."

Werk

Het Kippenhok bevat vermakelijke en soms

pikante verhalen uit de buurt, mede naar aanleiding van de ervaringen met mensen in zijn winkel en belevenissen bij het afleveren van bestellingen – zoals in het verhaal 'Nudisten-sociëteit'. Daarnaast bevat het nogal wat reisverhalen en levenservaringen.

Jacobs geeft hierbij zijn eigen ideeën en mening over hoe de samenleving leuker en gezelliger kan worden gemaakt. Neem de jeugd, voor velen met name de Marokkaanse jongens - een bron van irritatie. Veel zwaarder straffen, dus opsluiten die gasten, is een veel gehoorde kreet. Jacobs heeft daar een heel andere mening over en ook wat andere ervaringen mee. "Zet ze aan het werk," is zijn motto. Nee, niet in werk- en opvoedingskampen, maar neem dit als winkelier of ondernemer zelf ter hand. Hoe? Jacobs beschrijft hoe hij rondhangende jeugd van een jaar of tien, twaalf aanspreekt en vraagt of ze wat in de zaak willen helpen, uiteraard tegen een zakcentje. Laat ze vegen of de auto wassen of het magazijn opruimen. "Echt, ze doen het graag," is de ervaring van Jacobs. "Misschien zijn ze in het begin wat verlegen, maar als je ze laat merken dat ze er ook echt bijhoren, zoals gezamenlijk een bakje koffie drinken, dan voelen zij zich gewaardeerd. Laat ze wat verantwoordelijk werk doen dat ze aankunnen en geef ze na afloop een paar euro mee. Reken er op dat ze trots en doodmoe thuis komen en dat ze het graag verder vertellen. Met gevolg dat meer van deze jongelui er dan op uitgaan om klusjes te klaren. Kortom, als je wat aan en voor de jeugd wilt doen: heb het er eens over met de winkeliers in de omgeving," is de tip van Jacobs.

Regels

"Helaas," vervolgt hij, "past het niet in ons bestel want zijn ze wel verzekerd? Wordt er wel loonbelasting betaald? En zo meer. Op straat lopen ze toch ook onverzekerd rond en daar richten ze uit verveling veel schade en onrust aan. Waarom wordt voor de ondernemer de mogelijkheid niet gecreëerd bij tienjarige een bedrag van bijvoorbeeld maximaal tien euro belastingvrij per werk uit te betalen, oplopend tot bijvoorbeeld vijftien euro bij een twaalfjarige. Het kost stukken minder dan menig opvangcentrum of naschoolse opvang. Als je ze de kans geeft, dan pakken ze die graag met beide handen aan. Natuurlijk, zet ze niet bij snijapparatuur of andere gevaarlijke machines aan het werk," aldus Jacobs, die in zijn boekje zijn idee met nog wat voorbeelden uit zijn levenspraktijk illustreert.

Het delicatessenwinkeltje groeide uit tot een bedrijf in aardappelen, groente en fruit voor de horeca. Jacobs bekleedde vele bestuurlijke functies voor zijn bedrijfstak in zowel binnen- als buitenland. Hij was voorzitter van de landelijke bond van detailhandelaren in groente en fruit en initiatiefnemer van de stichting De Echte Groenteman. Later werd hij Europees voorzitter. Over zijn belevenissen als bestuurder in binnen- en buitenland gaan ook een aantal 'stukkies', die door hun nuchtere maar humorvolle kijk op de gang van zaken en zijn levensvisie – net als alle andere verhalen in de bundel – aardig zijn om te lezen.

Hans Jacobs, *Het Kippenhok*, Uitgeverij Free Musketeers, prijs € 17,95, ISBN 978-90-484-0821-4

Het is duidelijk dat de krant nog steeds niet overbodig is. In tegendeel, die is hard nodig om de huidige kwaliteitsslag kritisch te volgen en waar nodig van impulsen te voorzien

Twintig jaar d'Oude Binnenstad

Weinig lezers van het eerste nummer van deze krant zullen in maart 1989 hebben gedacht dat die twintig jaar later nog steeds zou verschijnen. Aanvankelijk was de krant immers vooral bedoeld als publicitair actiemiddel om de overlast door verdovende middelen te bestrijden.

In de jaren voor het verschijnen van deze krant werden vele buurtacties ondernomen om politiek, politie en justitie te bewegen tot het echt aanpakken van de verschrikkelijke overlast. Was die aanvankelijk beperkt tot het gebied van de Zeedijk, eind jaren negentig had die zich over de hele buurt verspreid. De buurtacties kregen een steeds grimmiger karakter. Met de laatste actie, de blokkade van het kruispunt voor het Centraal Station, was de grens van toelaatbare actie wel ongeveer bereikt. Omdat het stadhuis bij monde van burgemeester Ed. van Thijn liet merken dat de boodschap luid en duidelijk was overgekomen en zou worden gevolgd door passende aanpak van de problemen werd als vervolgactie gekozen voor een buurtkrant als actiemiddel.

Eerste nummer

Het eerste nummer werd in hotel Krasnapolsky aangeboden aan burgemeester Van Thijn, wijkteamchef van de politie Arno Julsing en Tante Trui als bewoonster van de Zeedijk. De burgemeester liet in zijn toespraak weten dat hij hoopte en verwachtte dat de buurtkrant de ontwikkelingen kritisch zou volgen en daarbij de politiek en het ambtelijk apparaat niet zou sparen: "Als het nodig is geef je ons er van langs." Het thema dat de overlast door verdovende middelen was, is tot voor kort frequent in de krant aanwezig geweest en veelal op de voorpagina's omdat het terugdringen ervan een heel moeilijke opgave bleek. Heel vaak ook omdat er een nauw verband

bestond met de aanwezige politiesterke en de kwaliteit van de hulpverlening. Pas de laatste paar jaar verschijnen er nummers van de buurtkrant waarin het onderwerp niet meer ter sprake komt. Helaas is daarmee de bestaansreden van deze krant niet vervallen. Al snel na het aanpakken van de overlast bleek dat daarmee alleen de buurt niet kon worden gered. Daarvoor was meer nodig. De overlast was onderdeel van een algemeen proces van verloedering, waardoor het besef groeide dat ook andere zaken moesten worden aangepakt om de buurt weer het karakter te geven dat hoort bij het oude centrum van de hoofdstad van het land.

Nieuwe onderwerpen

Zodoende kwamen onderwerpen op de politieke agenda - en daarmee in de buurtkrant - als de kwaliteit van de openbare ruimte, de bestrating en herprofilering, het straatvuil en de reiniging. Het heeft heel wat tijd gekost maar uiteindelijk ziet de buurt er nu netjes uit en dat draagt bij aan een klimaat waarin verloedering niet meer vanzelfsprekend is. Daar komt bij dat de bebouwing in de buurt er zeer op is vooruitgegaan. De meeste panden staan er keurig bij. Nog even en ook de laatste vervallen panden en open plekken zijn verdwenen, zoals het Blaauwlabenblok en de Oudezijds Armsteeg. Delen van de buurt waaraan ook deze krant veel aandacht heeft besteed. Al met al is de buurt aan de buitenkant in de laatste twee decennia zeer opgeknapt. Ook het autoluw worden van het gebied heeft sterk bijgedragen aan het veraangenamen van het leefklimaat doordat de autoherrie sterk vermindert is.

Van Traa

Toch ontstond al vrij snel in de jaren negentig het

besef, dat het aanpakken van de buitenkant alleen onvoldoende zou zijn om de buurt echt een hoog kwaliteitsniveau te geven. De toenmalige politiecommissaris Dries Zee was degene die zei dat als er geen zicht was op wat zich achter de gevels afspeelde, het risico wel erg groot zou zijn dat ook de buitenkant opnieuw zou verloederen. Daarmee doelde hij op de criminele invloeden op het onroerend goed in de buurt en daarmee gepaard gaande prijsopdrijving door witwassen van zwart geld. Het Van Traa-rapport deed daar ook nog eens een boekje over open in zijn hoofdstukken over de criminaliteit in het Wallengebied. Zelfs met de conclusie dat de overheid in dit gebied de zeggenschap geheel kwijt was. Dat was het begin van een periode waarin de overheid het gebied ging terug veroveren, met wetgeving als de nu zo bekende Bibob-wet, met de fiscus, met justitie en uiteindelijk met het 1012-project van de laatste jaren. Alles met de bedoeling om de oude binnenstad werkelijk kwaliteit te geven, niet te laten verloederen en de bedreigende criminele factoren uit te schakelen. Deze krant heeft door de jaren heen aan deze ontwikkeling veel aandacht besteed, daaraan steun gegeven en zelfs via twee symposia bijgedragen aan de gedachteontwikkeling. Daarmee is ook duidelijk dat de krant nog steeds niet overbodig is. Integendeel, die is hard nodig om de huidige kwaliteitsslag kritisch te volgen en waar nodig van impulsen te voorzien. Los daarvan vervult de krant ook een heel sociale functie met zijn portretten van buurtbewoners en de vermel-

ding van het kleine nieuws. Voorlopig dus nog wel plek voor de buurtkrant, maar toch is twintig jaar niet niks.

Salomon Jacobs en Greetje Ludewig

'Doe zoals vroeger: iedereen veegt zijn eigen s...

"Moet ik weer gaan actievoeren," vraagt Salomon Jacobs (87). Hij weet als decennialange buurtbewoner maar al te goed wat voor narigheid er allemaal geweest is. Ook herinnert hij zich de buurtacties waar hij bij betrokken was en de bezoeken aan de burgemeester, om die tot actie te bewegen, nog als de dag van gisteren.

Jacobs leest d'Oude Binnenstad vanaf het begin en brengt die nog steeds persoonlijk naar geïnteresseerden die in de Bijlmer wonen. Ook gaan er soms exemplaren per post naar Curaçao. Kennelijk heeft d'Oude Binnenstad een herkenbare *couleur locale*, want in het buitenland woonachtige oud-Amsterdammers verzoeken regelmatig om toezending van de krant nadat zij deze hebben gezien bij familie of vrienden.

Zij herkennen hun oude binnenstad en zijn zeer geïnteresseerd in de nieuwste ontwikkelingen. Salomon Jacobs verzorgt op eigen initiatief toezen-

ding naar de Antillen en tegen vergoeding van de portokosten wordt de krant verstuurd naar oud-landgenoten in Spanje, de Verenigde Staten, Canada, Australië, Zuid-Afrika en Thailand. Jacobs zou de buurtkrant niet willen missen. Dagelijks maakt hij een ommetje de buurt in. In de twintig jaar dat de krant bestaat vindt hij het er "fink opgeknapt".

Zakelijker

Zijn partner Greetje Heym-Ludewig (84) knikt. "We hebben een geweldige tijd gehad op de Zeedijk. Toen kwam de narigheid met verslaafden en nu is het weer een stuk verbeterd. Alleen, de sfeer is wel wat veranderd. Minder gezellig, zakelijker is het. Komt ook omdat we minder bekenden tegenkomen." Begin twintig was Greetje Ludewig toen ze trouwde met de eigenaar van café Oost-West. Vanuit een rustig dorpje in Duitsland kwam ze middenop de Zeedijk te wonen, boven het café. De drie

Oude jaargangen vertellen over voorgeschiedenis van Project 1012 door de jaren heen

Lange aanloop

Bij het opnieuw doorkijken van oude jaargangen blijkt dat nieuwe ontwikkelingen die voor sommigen als een donderslag bij heldere hemel schenen te komen toch echt een heel lange voorgeschiedenis hebben. Zo blijkt voor het huidige Project 1012 al ver voor de start de nodige aanzetten te zijn gegeven. Een klein overzicht uit oude jaargangen van d'Oude Binnenstad.

ontwrichtend op de economie in de binnenstad. De praktijken leiden ertoe dat de prijzen voor panden in de binnenstad tot grote hoogten worden opgedreven. De concurrentievervalsing die daarvan het gevolg is ontwricht onze economie en de overheid zal daartegen maatregelen moeten nemen."

De toenmalige politiecommissaris Dries Zee zei in de krant: "We zullen meer oog moeten hebben voor de allesomvattende integriteit van en voor iedereen, voor en achter de gevels. Ook voor de opmars van maffia in dit centrum, met steeds hoger wordende organisatiegraad en de complexer wordende aard en omvang van de verschillende prostitutievormen."

Terugveroveren

In 1995 constateerde de commissie Van Traa dat de overheid in de buurt nauwelijks aanwezig was, de greep erop had verloren en dat in wezen zestien criminele groepen het voor het zeggen hadden. De toenmalig fractievoorzitter van de PvdA, Eberhard van der Laan, liet in de krant noteren: "Amsterdam moet niet alleen de Wallen terugveroveren op de criminaliteit, maar wethouders moeten ook de gemeentelijke geloofwaardigheid terugveroveren." In 1997 werd Freek Salm aangesteld als Wallenmanager die de overheid weer moet terugbrengen op de Wallen, een gecoördineerde aanpak van de criminaliteit moest opzetten en ervoor moest zorgen dat de overheid daartoe voldoende instrumenten kreeg. Een van die instrumenten werd de wet Bibob.

In 1999 werd bij het tienjarig bestaan van de buurtkrant een symposium georganiseerd over de toekomst van het Wallengebied. Een van de toezeggingen van toenmalig wethouder Guusje ter Horst (PvdA) was dat zij het ontwikkelen van een visie op de buurt met betrokken partijen zou stimuleren en dat daarbij instrumenten om ongewenste ontwikkelingen, als onroerend goedspeculatie en witwassen tegen te gaan, niet mogen ontbreken.

Visie

Met de komst van het stadsdeel Centrum en een nieuw overlegorgaan tussen gemeente en buurt, het Integraal Burgwallenoverleg (Ibo), beginnen in 2002 alle bouwsteentjes op hun plek te vallen. Toenmalig stadsdeelvoorzitter Anne Lize van der Stoep (VVD) vraagt het Ibo uitdrukkelijk zich bezig te houden met de ontwikkeling van die visie op de gewenste ontwikkeling voor de buurt. In 2004 doet de VVD-fractie in de deelraad voorstellen om een Burgwallen nv op te richten. Die moet de buurt een flinke kwaliteitslag laten maken en vooral ook het onroerend goed uit handen van criminele investeerders halen.

Het Project 1012 van een aantal jaren later, een coalitie van vele belanghebbende partijen, blijkt dus een langere voorgeschiedenis te hebben dan sommigen wel denken. Ook een voorgeschiedenis die gekleurd wordt door de inbreng van geheel verschillende partijen. Soms kan het geen kwaad oude kranten niet weg te gooien.

'Er zijn over en weer nooit kunstjes geflikt. Altijd was er het gevoel elkaar nodig te hebben. Er was respect voor de rol en de taken van de ander'

Dorp in de stad

Arno Julsing was eind jaren tachtig, begin negentig de eerste wijkteamchef van politiebureau Warmoesstraat. Het was de periode van de gigantische overlast door verdovende middelen, die zich vanaf de Zeedijk over de hele buurt verspreidde. Hij kijkt terug op zijn jaren in 'het dorp in de stad'.

Als jong inspecteur kreeg Julsing de opdracht met zijn wijkteam de buurt weer veilig en begaanbaar te maken. Hij was ook degene aan wie, samen met burgemeester Ed. van Thijn en Tante Trui het eerste nummer van d'Oude Binnenstad werd aangeboden. De huidige commissaris, chef van de dienst regionale recherche van het korps Amsterdam-Amsteland, herinnert zich een heel moeilijke maar ook plezierige periode.

Leren

"Het waren jaren waarin ikzelf ontzettend veel heb geleerd," vertelt Julsing, "omdat er een gigantische klus moest worden geklaard waarbij veel belanghebbende partijen waren betrokken. De burgemeester en de politiek, die maar een ding wilden: de boel moet schoon, hoe dan ook, maar liefst wel zonder negatieve publiciteit. De bewoners en ondernemers, die hun buurt terug wilden hebben en liefst zo snel mogelijk. De verslaafden, al snel vertegenwoordigd door een eigen belangengroep en een aantal betrokken advocaten. Justitie, toen nog pas aan het begin van het ontwikkelen van effectieve maatregelen. En niet te vergeten de eigen politieorganisatie, die vergaand moest worden gereorganiseerd om de opdracht aan te kunnen."

"Wat me al heel snel opviel is dat het Wallengebied eigenlijk een dorp was, waar men elkaar kende, waar men elkaar vasthield en waar men gezamenlijk opkwam voor dat dorp. Mocht ik al hebben gedacht dat het in het centrum van de grote stad lag en

Toenmalig wijkteamchef Julsing...

de sfeer daarom wel redelijk anoniem zou zijn, dan was dat echt een vergissing. Vanuit de buurt zijn in die periode vele acties ondernomen om de problemen van de buurt op de politieke en publicitaire kaart te krijgen. Acties met in het begin een ludiek karakter, maar naarmate de overlast langer bleef voortduren met een grimmiger karakter zoals stadhuisbezetting en uiteindelijk de blokkade voor het CS met een enorme rookkolom door in brand gestoken autobanden. Deze laatste actie was dermate heftig, dat het uiteindelijk ook de laatste was, omdat stadhuis en politie er goed op reageerden en voor alle betrokkenen toen volstrekt duidelijk was dat de buurt, hoe dan ook, verlost zou worden van

de extreme problemen met de verdovende middelen."

Energie

Vanaf dat moment ging d'Oude Binnenstad verschijnen om publicitair de acties voort te zetten, de ontwikkelingen te blijven stimuleren en de band tussen bewoners en ondernemers te verstevigen.

"Ik krijg de krant nog steeds en ik lees die met veel plezier," aldus Julsing. "Het houdt mij op de hoogte van wat er gebeurt in de buurt waarin ik indertijd ontzettend veel energie heb gestoken. Ik volg de ontwikkelingen, zie de veranderingen en het doet me deugd dat er nog steeds zoveel veranderingsenergie in de buurt zit. Wel merk ik dat de buurt verandert in die zin dat de oude garde langzaam verdwijnt, zowel bij de bewoners als bij de ondernemers. De vraag is dan of het oude dorpse karakter toch niet langzaam plaats maakt voor het meer anonieme van de grote stad. Blijft de buurtkrant bestaan als de oude garde er niet meer is? De ontwikkelingen zijn niet gestopt met het oplossen van de overlast door verdovende middelen, maar doorgegaan met het aanpakken van de achterliggende oorzaken onder andere via het Van Traa-team en nu het Project 1012. Het is een lange weg om dingen echt te veranderen, maar de buurt is van ver gekomen en goed op weg. Ook hier zal wel gelden, dat er altijd sprake is van een bepaalde cirkelachtige ontwikkeling, van neergang en opgang, van verloederding en vernieuwing."

"Wat mij altijd sterk is bijgebleven is dat de samenwerking altijd sportief en fair is geweest," zegt Julsing. "Dat er over en weer nooit kunstjes zijn geflikt. Altijd was er het gevoel elkaar nodig te hebben, was er respect voor de rol en de taken van de ander. Dat is toch heel bijzonder en dat maakt dat er goede herinneringen zijn overgebleven."

toepje'

kinderen zijn daar grootgebracht. Nadat ze weduwe werd is ze er blijven wonen. Toen ze 'kennis kreeg' aan Jacobs trok die na enige tijd bij haar in.

Het café is zo'n vijftien jaar geleden overgedaan. Greetje Ludewig vindt de Zeedijk overdag rustiger dan vroeger. Ze bezoekt vooral haar 'oude' winkeltjes: de vishandel, de slager en de drogist. 's Avonds komt ze er niet veel meer. Al met al vindt ze de straat wel een stuk schoner, "maar eigenlijk zouden ze het moeten doen zoals vroeger: iedereen veegt zijn eigen straatje en stoepje schoon". Op 28 juli zijn Greetje Ludewig en Salomon Jacobs 45 jaar samen. Al die tijd zijn ze in dezelfde buurt gebleven. Ze wonen nu in een appartement boven de Flesseman en kijken aan de ene kant uit over de daken en op de Nieuwmarkt aan de andere. Bij mooi weer kunnen zij nog net het topje van de gevel van Oost-West zien. "We gaan de buurt niet meer uit hoor," lachen ze. "Nou ja, uiteindelijk, maar dan in een kist naar De Ooster."

Welkom bij
**Irish Pub
"Durty Nelly's"**

Warmoesstraat 115-117,
1012 JA Amsterdam

Smaakvolle Ierse inrichting met een gezellige atmosfeer.
Diverse Ierse bieren e.a. op tap.

All Sport live on Big Screen

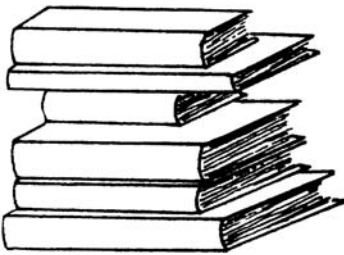
Iers ontbijt vanaf 12.00 uur.
Dagelijks lunch/diner menu vanaf 12.00 uur.

Regelmatig levende muziek (vrijdag en zaterdag 22.00 uur)

Voor verdere informatie kunt u bellen 020-6380125.
Open zondag t/m maandag 9.00 - 1.00 uur,
vrijdag en zaterdag 9.00 - 3.00 uur.

ANTIQUARIAAT
A. KÖK & Zn.

Oude Hoogstraat 14-18
1012 CE Amsterdam
telefoon 020 - 623 11 991
fax 020 - 623 28 09
e-mail: kok@xs4all.nl
internet: www.nvva.nl/kok/index.htm

In- en verkoop van
prenten en boeken.
Specialistaties o.a. Kunst,
Letterkunde, Architectuur,
Archeologie, Topografie,
Etnografie & Biologie.

**Wasserette
Nieuwmarkt**

Milieu vriendelijke Stomerij
Wassen: brengen voor 13.00 uur,
dezelfde dag halen.

Openingstijden:
ma. t/m vr. 08.00 - 18.00 uur, za. 09.00 - 18.00 uur

Monnikenstraat 6-8, 1012 BP Amsterdam
Tel.: 020-624 18 41

Gezondheidswinkel
Jacob Hooy & Co

Kloveniersburgwal 10-12
1012 CT Amsterdam
telefoon 020 - 624 30 41

Ook adverteren in
**d'Oude
Binnenstad**

e-mail naar:
info@oudebinnenstad.nl

JACOBS
GROENTEN, FRUIT
EN DELICATESSEN
Lange Niezel 26 1012 GT AMSTERDAM
TEL: 020-620 67 57 FAX: 020-620 26 36
Wij doen in fruit;
maar dat wist u toch al?

Ruim 40 jaar Service e³ Kwaliteit
Parfumerie 'Marjo'

Damstraat 27-29 e³ Zeedijk 68-70

www.Parfumerie.nl

Nederlands grootste online parfumerie

**restaurant
DE PORTUGES**

Restaurant
Zeedijk 39a
Tel. (020) 427 20 05

Café - tapas
Zeedijk 28a
Tel. (020) 620 00 01

DE BAKKERSWINKEL

Warmoesstraat 69
1012 HX Amsterdam
020 489 8000
www.debakkerswinkel.nl

De Bakkerswinkel Meenemen
Warmoesstraat 133
1012 JB Amsterdam
020 320 64 36

openingstijden:
di-vrij: 08:00-18:00 uur
zaterdag: 08:00-17:00 uur
zondag: 10:00-17:00 uur

Amsterdam Centrum

ontbijt • lunch • high tea • parties
ook zuurdesembrood, zoete en hartige taarten om mee te nemen

YUCCA

O.Z. VOORBURG WAL 181, 1012 EW AMSTERDAM
tel. 020-624 87 66, www.yucca.nu

KLEDING & SIERADEN

Ideeën, vragen,
opmerkingen..?

VVD-FRACTIE AMSTERDAM CENTRUM

Bel 020 5524560
of mail naar
vvd@centrum.amsterdam.nl

www.vvdcentrum.nl
voor échte oplossingen

**Gemeente Amsterdam
Stadsdeel Centrum**

Amstel 1, 1011 PN Amsterdam
telefoon 14 - 020

Grofvuilmeldingen en vragen over
reiniging, bestrating, groenvoorziening:
telefoon 551 95 55

Meldpunt Zorg en Overlast
e-mail: zorgenoverlast@centrum.amsterdam.nl
telefoon 552 44 42

Zeedijk

**Buurtverbetering
door
sociaal beheer**
www.nvzeedijk.nl

Zeedijk 47
1012 AR Amsterdam

+ 31 (0)20 625 84 67
+ 31 (0)20 620 33 49

info@nvzeedijk.nl
www.nvzeedijk.nl

I'Europe toe aan tweede fase verbouwing

De eerste fase van de meer dan noodzakelijke verbouwing van hotel I'Europe werd 1 maart afgerond met de ingebruikneming van 23 ultra luxe suites. Directeur Tom Krooswijk gaf buurtbewoners en -gebruikers al de volgende dag de gelegenheid om het resultaat te beoordelen. Nu is de tweede fase in gang gezet.

De binnenhuisarchitect had opdracht tot "eigentijdse verfijning met een vleugje traditie". In de nieuwe suites hangt een kopie van een oude Hollandse meester, waarvan het origineel in het Rijksmuseum hangt. De oude toog met achterbouw is verplaatst en ingebouwd in een vergader- en dinerzaal aan de Doelenstraatkant. Dat deze bar na zeventig jaar ongeschonden kon worden geïnstalleerd mag al een klein wonder op zich worden genoemd. Het is bovendien een pleister op de wonde voor hen die hun stamtoog met lede ogen zagen verdwijnen. Tevens werd in dit nieuw ingerichte deel een aantal zalen in gebruik genomen voor diverse doeleinden.

De tweede fase van de verbouwing die nu is begonnen ving aan met de sloop van het overgebleven gedeelte. Het hotelinterieur wordt 5 april geveild door veilinghuis De Eland. (www.deeland.nl)

Nieuwe aanblik I'Europe...

De buurtregisseurs hebben alle ondernemers in de buurt bezocht. Met die aanpak wil ze de burgers niet bang maken, wel alert

Niet achterover leunen

Peter Hüsken...

Cijfers tonen aan dat de oude binnenstad veiliger is geworden in 2009. Voor bureau Beursstraat echter geen reden om achterover te leunen. Dit jaar krijgen zaken die de burger persoonlijk treffen aandacht. Hierbij zoekt de politie samenwerking met bewoners en ondernemers.

Volgens wijkteamchef Piet Kelder van bureau Beursstraat is het aantal aangiftes met acht procent gedaald, bij 73 procent van de geweldsdelicten zijn aanhoudingen verricht en de overlast van drank en verdovende middelen is met 73 procent gedaald. Ondanks goede resultaten wil de politie in 2010 nog iets scherper zijn. Daarom richt die

haar aandacht vooral op incidenten die mensen diep raken: overvallen, woninginbraak, zedemisdrijven, straatroof en geweld. De politie noemt dat *high impact crimes*.

Geen overvallen

Volgens Peter Hüsken, projectleider *High Impact Crimes*, zijn er al twee maanden geen overvallen in de buurt geweest. De politie wil dat graag zo houden. "Geregeld lopen wij achter de feiten aan," weet Hüsken ook wel, "maar deze keer willen wij aan de voorkant zitten. Dat doen wij door nadrukkelijk in gele hesjes op straat aanwezig te zijn. Daarnaast zijn wij persoonsgericht. Personen die wij liever niet in de wijk hebben, worden nadrukkelijk gevolgd. Hun aanwezigheid melden wij bij collega's. Ook hebben de buurtregisseurs alle ondernemers in de buurt bezocht met een overvalpreventieposter. Met deze aanpak willen wij de burger niet bang maken, wel alert."

Hüsken doet een oproep: "Hou ons scherp. Wij willen graag op de hoogte blijven van wat er gebeurt in de buurt. De politie heeft de hulp van bewoners en ondernemers nodig. Zo was er een ongeval met een verwarde man die een vrouw van zevenentachtig liet struikelen, met een gebroken heup tot gevolg. Een dag later hebben wij buurtonderzoek gedaan en binnen vierentwintig uur zat de dader op het bureau."

Controle op leerplicht

Er lopen in de oude binnenstad regelmatig jongeren rond op een tijdstip dat ze eigenlijk op school horen te zitten, volgens buurtregisseur Herman Jansen van bureau Beursstraat. De politie wil deze groep uit de anonimiteit halen.

Ook wil de politie weten waarom de leerlingen hier rondhangen. Samen met ambtenaren van bureau Leerplicht Plus spreekt de politie jongeren op straat aan. Wie nog geen achttien jaar is wordt gecontroleerd. De leerplichtambtenaar gaat via school na of men op dat moment niet in de klas had moeten zitten. Tegelijkertijd belt de politie de

ouders met de vraag of ze weten dat hun kind niet op school zit, maar op de Wallen rondhangt. In een vervolgstadium onderzoekt de leerplichtambtenaar waarom het kind spijbelt. Dat kan bijvoorbeeld te maken hebben met de situatie thuis of op school. Deze aanpak is volgens Jansen niet gericht op straffen, maar op het voorkomen dat jongeren op het slechte pad raken. "Niet alleen overdag, maar ook 's avonds controleren wij jongeren op tijdstippen dat ze gezien hun leeftijd al op bed horen te liggen. Wij hanteren duidelijke regels en laten hiermee ook zien dat de Wallen niet een buurt zijn waar alles maar kan en mag."

Jongeren worden aangesproken op schoolverzuim...

Stadsdeel pakt hinder fietsen aan

Fietsen die niet meer worden gebruikt kunnen veel hinder geven. Ze staan soms in de weg, nemen ruimte in waar andere fietsen kunnen worden geparkeerd en bieden een rommelig aanblik. Stadsdeel Centrum gaat ze aanpakken.

Buurtbewoners hebben tijdens vergaderingen over het buurtbeheer aangegeven overlast te ondervinden door fietswrakken. In 2009 heeft het stadsdeel de verordening aangepast, zodat beter kan worden opgetreden tegen fietsen die kennelijk niet meer worden gebruikt. Om de aangepaste verordening goed te kunnen handhaven worden meer en vaker handhavers ingezet.

De handhavers van het stadsdeel geven gesignaleerde fietsen door aan de afdeling Handhaving Openbare Ruimte. Signalen dat een fiets niet meer gebruikt wordt zijn bijvoorbeeld mosvorming op de fiets of verroeste sloten. Om er zeker van te zijn dat fietsen niet meer worden gebruikt wordt er een plakker op gedaan en wordt na het aanbrenge daarvan gedurende ongeveer drie weken nog twee maal gecontroleerd of de fiets echt niet is gebruikt. Nadat drie keer is geconstateerd dat een fiets niet meer is gebruikt wordt die verwijderd. De fietsen worden dan nog drie maanden bewaard bij de AFAC. In die periode kan de eigenaar van een verwijderde fiets zich nog melden.

Fietswrakken worden verwijderd...

HANS DOUGLAS HAIR

IS VERHUISD NAAR
NH HOTEL BARBIZON PALACE

WOENSDAG T/M VRIJDAG: 9 - 21 UUR
DINSDAG EN ZATERDAG: 9 - 18 UUR
ZONDAG: 10 - 18 UUR
MAANDAG: 9 - 18 UUR

AMSTERDAM, PRINS HENDRIKKADE 50-72
020 - 627 30 37 020 - 556 45 64

Geels & Co.
SPECIALITEITEN IN
KOFFIE EN THEE

*Al meer dan
140 jaar bij u thuis*

MUSEUM 'S-ZATERDAGS GEOPEND
VAN 14 - 17 UUR

GEELS & CO BV
WARMESSTRAAT 67, AMSTERDAM
T 020 624 06 83, WWW.GEELS.NL

RESTAURANT REFLET

PART OF
THE NH WORLD

In het hartje van Amsterdam, direct aan de Dam en tegenover het Koninklijk Paleis, bevindt zich Restaurant Reflet. Als onderdeel van NH Grand Hotel Krasnapolsky is het zeer mooi onderhouden en valt het onder monumentale zorg. Klasse, uitstraling, rust en romantiek kenmerken dit fameuze restaurant.

De menukaart benadrukt de klassieke Franse en Nederlandse keuken. Traditionele gerechten, tafelbereidingen en uitstekende wijnen maken uw diner compleet. U bent hier verzekerd van kwaliteit, service en klassieke gezelligheid.

In Restaurant Reflet serveren wij voor u een 3 gangen menu voor € 36,50 per persoon met luxe seizoensproducten die wij dagelijks op de markt inkopen. Tevens kunt u uiteraard een keuze maken uit onze uitgebreide à-la-carte kaart.

VINITALIA
www.italianwines.nl

Meer dan 100 Italiaanse kwaliteitswijnen...
Korte Lijnbaansteeg 1 (tramhalte NZ Kolk)

www.canvasfotoservice.nl
www.snelfotoservice.nl

JX Camera's
PHOTO ART STUDIO XL Print

1 uur service
Studiofotografie

Uitvaartcentrum Elders

Kruislaan 235 Amsterdam

rustig en intiem afscheid nemen in een kleinschalig rouwcentrum
t/o begraafplaats en crematorium De Nieuwe Ooster

020 6252201 (dag en nacht)
www.davidelders.nl

JX Photo Art Studio
020 412 412 1
Beurs van Berlage

Warmoesstraat 141 Amsterdam
tel 020 6274174
fax 020 6389265
condoms@condomerie.com

CONDOMERIE
winkel online shop
groothandel deskundig advies
www.condomerie.com

WWW.CONDOMERIE.COM
CONDOOMSPECIALZAAL

Ook adverteren in
d'Oude Binnenstad

e-mail naar: info@oudebinnenstad.nl

DUTCH BUILDERS

VASTGOED MANAGEMENT

andobw

Architectenbureau
adviseert en renoveert
(020) 642 60 76

THE BULLDOG

AMSTERDAM

MRB
LEATHER & RUBBER

SHOPS
WARMESSTRAAT 89 AMSTERDAM
MOTZSTRASSE 22 BERLIN

INTERNET
WWW.MISTERB.COM
V.O.B.
WWW.MISTERB.TV

jemi

bloemenwinkel
warmoesstraat 83a amsterdam
020 - 625 60 34 www.jemi.nl

Wij zijn gespecialiseerd in:

- Abonnementen
- Trendy boeketten en arrangementen
- Bloemen lunches
- Workshops
- Bezorgservice voor binnen- en buitenland

Weliswaar klein van binnen zijn wij toch ruim van zinnen
Burgers & Boeren
Poeliers & Hoeren
Kansrijken & Kansarmen
Kunnen hier hun voeten warmen!

CAFÉ 'T STOOFIE
STOOFSTEEG 11-13

De uitslag van de verkiezingen voor de gemeenteraad en de deelraad kan betekenen dat de aanhangers van de twee grote linkse partijen langzamerhand hun buik vol hebben van gemeenteraadje spelen op dorpsniveau

Verkiezingen voor raad en deelraad

Bij de deelraadsverkiezingen van 3 maart heeft Groen Links in stadsdeel Centrum een klinkende overwinning behaald en de PvdA een grote nederlaag geleden. Een politieke aardverschuiving op binnenstadniveau.

De binnenstadspolitiek is natuurlijk geen geïsoleerd gebeuren. Ook in de rest van Amsterdam is gestemd - voor de gemeenteraad én voor de deelraden. De vraag is of van die andere verkiezingsuitslagen iets te leren valt om de ontwikkelingen in de binnenstad en in het Wallengebied beter te begrijpen.

PvdA

Eerst de Partij van de Arbeid in de gemeenteraad. Voor de gemeenteraad stemde een kleine dertig procent van alle Amsterdammers op die partij, maar in stadsdeel Centrum was dat maar 25 procent. In het Wallengebied (officieel: 'Burgwallen Oude Zijde') was het nog weer minder: slechts 21 procent van de Wallenbewoners koos voor de PvdA in de gemeenteraad. Iemand die op 3 maart van buiten af de stad in liep, kwam dus steeds minder PvdA-stemmers voor de gemeenteraad tegen.

Het kon nog erger. Tegelijk met de ge-

meenteraadsverkiezingen werden ook nieuwe deelraden verkozen. Voor de deelraad Centrum behaalde de PvdA nog weer minder stemmen dan voor de gemeenteraadsverkiezing: de partij bleef daar steken op achttien procent van de stemmen. Overal in het centrum was dit verschijnsel te zien: de PvdA behaalde voor de deelraad minder stemmen dan voor de gemeenteraad. Het verschil bedroeg gemiddeld een kleine zeven procent.

Opvallend was dat dit verschil in het Wallengebied het kleinste was. De PvdA-aanhang bij de gemeenteraadsverkiezing was daar al zó laag dat het bij de deelraadsverkiezing nauwelijks nog lager kon. Er valt ook de inhoudelijke conclusie aan te verbinden dat de lage score voor de PvdA in het Wallengebied meer dan elders in het centrum voortvloeiende uit ontevredenheid over het gemeentelijk beleid van die partij en minder uit ergernis over het beleid in de deelraad.

Groen Links

Bij concurrent Groen Links is de situatie precies de omgekeerde. Voor de gemeenteraad stemde vijftien procent van alle Amsterdammers op die partij. Wie op 3 maart van de stadsrand naar de binnenstad liep kwam steeds meer

Groen Linkers tegen. In stadsdeel Centrum stemde ruim achttien procent op die partij en in het Wallengebied nog iets meer.

Dat het nog mooier kon voor Groen Links bleek bij de deelraadsverkiezing op diezelfde dag. Voor de deelraad stemde geen achttien, maar 25 procent van de binnenstadbewoners op die partij. Overal in de binnenstad behaalde Groen Links een nog beter resultaat bij de deelraadsverkiezing dan bij de gemeenteraadsverkiezing. En ook hier geldt dat dit verschil in het Wallengebied kleiner was dan elders in de binnenstad. De populariteit van Groen Links is in het Wallengebied meer dan elders in het centrum te danken aan het optreden van die partij in de gemeenteraad en minder aan haar prestaties in de deelraad.

In het Wallengebied vormen PvdA en Groen Links dus elkaars spiegelbeeld. Er is ook een overeenkomst: de uitslagen van beide partijen lijken erop te duiden dat hun kiezers zich in het Wallengebied meer dan elders in het centrum hebben laten leiden door wat er gebeurt in de gemeenteraad. Dit kan betekenen dat de aanhangers van deze twee grote linkse partijen langzamerhand hun buik vol hebben van gemeenteraadje spelen op dorpsniveau.

Integraal Burgwallenoverleg bespreekt tal van zaken

Sociëteit tijdelijk dicht

Vechtpartijen en openbare dronkenschap hebben tot tijdelijke sluiting van de studentensociëteit aan de Warmoesstraat geleid. "Veel gesprekken zijn gevoerd voordat het tot deze maatregelen moest komen," aldus buurtregisseur Rob Oosterbaan. "Maar als je met de ruiters de orde op straat moet gaan handhaven en er situaties ontstaan waarin ambulances gewonde studenten moeten afvoeren, is op een gegeven moment de maat vol."

Inmiddels is de sociëteit weer open, maar voorlopig dagelijks tot één uur 's nachts. "Kennelijk heeft deze situatie indruk gemaakt, want inmiddels zijn ook reünisten van het corps - vaak niet de eerste de beste personen - zich met deze zaken gaan bemoeien om orde op zaken te stellen. En dat is nodig ook, want bij een volgende ernstige overtreding volgt langere sluiting," zegt Oosterbaan.

Aangifte

Bij de toelichting op de stand van zaken bij het 1012-project door de projectdirectie kwam de ontwikkeling van een nieuw prostitutiebeleid aan de orde. Er zijn weliswaar panden aangekocht en ramen gesloten, maar onduidelijk is wat verder het beleid van de overheid wordt. Volgens buurtregisseur Oosterbaan zijn er aan bureau Beursstraat ongeveer veertien collega's opgeleid voor controles binnen deze branche, die dagelijks worden uitgevoerd. Maar de politie kan bijvoorbeeld pas tegen vrouwenhandel in actie komen als er aangifte wordt gedaan. Daar wringt volgens bewoner Van de Veen misschien wel juist de schoen: "Wanneer je niets regelt, zit je altijd aan de achterkant, terwijl het juist nodig is om aan de voorkant zaken te regelen. Indien je geen structurele maatregelen treft, ben je te-

rug bij af en heeft de aanpak van het Project 1012 op dit punt weinig zin, omdat dan niemand weet waar hij echt aan toe is." Voorzitter Robbers vroeg zich af of het prostitutiebeleid tussen branche en gemeente weer gestart is of zal worden.

Redbad Visser, sectorhoofd Openbare Ruimte, wilde graag van de aanwezigen vernemen hoe zij aankijken tegen zijn sector en de door die sector bereikte resultaten. Volgens hem is het belangrijk dat deze sector oog heeft voor de bewoners, maar dat kan soms afwijken van wat belangrijk is voor de bedrijfsvoering. Ook is het volgens hem belangrijk dat de medewerkers integer zijn en open staan voor signalen uit de buurt. Volgens Visser wordt er veel nagedacht over verbetering van de logistiek van de straatreiniging. Het verkeer aanbieden van afval blijft een probleem. Op sommige locaties is het instellen van afvalinzamelingplekken een goede methode. Technisch handig voor de inzameling, maar voor de bewoner op die plek is het niet fijn. Verkeerd aangeboden afval op een verzamelplaats is moeilijker te herleiden naar een dader.

Zwaar verkeer

Bewoner Guy Weijer kaartte het probleem van het zware vrachtverkeer aan. Dit bestaat volgens hem met name uit auto's van de reiniging die met te hoge snelheden stoepjes meepikken en daar weer vanaf denderen. Hij waardeert het werk van de reiniging, maar heeft geen respect voor het rijgedrag. Hoofd afvalinzameling Jan Ditz zegt dat er op de wagens nummers staan. Klachten, met deze nummers, datum en tijd, kunnen via telefoonnummer 020-5519555 aan hem of een teamleider worden doorgegeven, dan kunnen de betreffende chauffeurs persoonlijk op hun gedrag worden aangesproken.

Willem de Jong van Poelgeest

Binnengasthuisterrein

Het Binnengasthuisterrein kent al een lange geschiedenis. De naam Binnengasthuis ontstond nadat, in 1635, het Buitengasthuis voor pestlijders buiten de stadswallen was gebouwd en dat later het Wilhelminagasthuis werd genoemd. Op het terrein waren twee kloosters gevestigd: het Oude Nonnen en het Nieuwe Nonnenklooster, opgericht respectievelijk in 1389 en 1403. Na de Hervorming vervielen de gebouwen aan de stad.

Het Oude Zijds Heeren Logement werd op de grond van het vroegere Nieuwe Nonnenklooster gebouwd. In de zestiende eeuw was er ook de Stadstimmertuin gevestigd, de Scafferie genaamd, gelegen ongeveer tegenover het huis aan de drie grachten. De Stadstimmertuin werd in 1571 naar de Oude Turfmarkt verplaatst, hoek Nieuwe Doelenstraat. Op deze vrij gekomen terreinen vestigde de familie Bicker er brouwerij De Sleutel. Later werd het complex gebruikt als Lombard, daarna nog voor bewoning van particulieren en tenslotte richtte het stadsbestuur het in als logement. In 1647 werd het verbouwd door Philips Vingboons tot het fraaie Oudezijds Heeren Logement. Aan de voorgevel droegen twee leeuwen het stadswapen met keizerlijke kroon. Een aantal belangrijke gasten vond hier bij hun bezoek een onderkomen. Zo hebben Amalia van Solms

(1655), stadhouder Willem III (1672) en tsaar Peter de Grote van Rusland (1697 en 1798) er vertoefde. In de oostvleugel waren enige ruimtes geschikt gemaakt voor het tentoonstellen en verkopen van goederen en kostbaarheden. Op de binnenplaats werden veilingen gehouden. Gedurende de winter werd op het vierkante plein een groot zeil opgehangen, waaronder kopers, makelaars en toeschouwers, tijdens hun weer, bescherming vonden. Aan de westzijde was een kleine ruimte

getimmerd voor afslager, secretaris, verkopers en makelaars (op de afbeelding te zien achter en boven het publiek). Tijdens deze verkopen gingen huizen, hofsteden, kunst, schuldbrieven en andere roerende en onroerende goederen over naar een nieuwe eigenaar. In 1876 werd dit gebouw ten behoeve van de uitbreiding van het Binnengasthuis gesloopt. In 1981 verliet het Binnengasthuis de oude binnenstad om op te gaan in het nieuw gebouwde AMC.

Wethouder Erik Koldenhof en Miss China Europe openen vernieuwde Zeedijk...

Alarm: 112

Politie:
Niet spoedeisend 0900-88 44

Wijkteam Beursstraat:
Buurtregisseur
Noordelijke Burgwallen:

Rob Oosterbaan 06 53 87 93 92

Brandweer:
Alarmnummer 621 21 21
Centraal Bureau 692 93 94

Gezondheidszorg:
GG&GD (Ambulance) 555 55 55
Eerste hulp (OLVG) 599 30 16
Centr. Doktersdienst 592 34 34
Kruispost 624 90 31
Dierenambulace 626 21 21

Gemeente Amsterdam:
Internet: www.amsterdam.nl
Stadhuis 552 91 11
Horeca Overlastlijn 421 45 67
Milieudienst 551 34 56
Ombudsman 625 99 99

Stadsdeel Amsterdam-Centrum:
Internet: www.centrum.amsterdam.nl
Algemene informatie 552 44 44
Meldpunt Zorg & Overlast 552 44 42
Reiniging, bestrating,
groenvoorziening 551 95 55
Inspectie Bouwen en Wonen
ma/vrij 09:00-10:00 552 46 30

Nuon (Energie Noord West):
Afdeling Binnenstad 597 16 16
Openbare verlichting 597 26 26
Storingen elektra 597 12 34
Storingen gas 597 12 35

Dienst Stadstoezicht:
Hoofdkantoor 553 03 00
Algemene informatie 553 03 33
Reinigingspolitie 551 96 46
Wegslepen 553 01 63

Wijkcentrum:
d'Oude Stadt 638 22 05

Taxi:
TCA-Centrale 0900-677 77 77
Taxi Direkt 0900-0724
Stadsmobiel 441 00 55

Meldpunt overlast water:
625 00 99

'Gaat het een beetje goed met je?'

December

22 Tijdens restauratiewerkzaamheden in Ons Lieve Heer op Solder wordt een bijzondere altaarsteen uit 1609 gevonden.

24 Zes pooiers worden veroordeeld tot gevangenisstraffen variërend van twee maanden tot zes jaar wegens het uitbuiten van prostituees, onder andere op de Wallen.

25 Met een (echte) koe op de Wallen hoopt de Winterparade aandacht te trekken voor het theaterevenement.

Januari

3 Twee mannen worden op de Nieuwmarkt mishandeld. De traumaheli wordt ingezet.

5 Het team achter het Lloydshotel gaat de voormalige hotels van de familie Barzani op het Damrak exploiteren.

19 Wethouder en PvdA-lijsttrekker Lodewijk Asscher wil de minimumleeftijd voor prostituees verhogen naar 23 jaar. Ook wil hij de Wallen enkele uren per nacht sluiten.

22 Groen Links lijsttrekker Jeanine van Pinxteren neemt bij wijze van verkiezingsstunt plaats achter een raam op het Oudekerksplein.

Februari

5 Door een stroomstoring zijn de Wallen enkele nachtelijke uren van stroom verstoken.

14 De Chinese gemeenschap viert op en rond de Nieuwmarkt het jaar van de Tijger.

17 Charles Geerts dient opnieuw een klacht wegens smaad in tegen Lodewijk Asscher. Die had Geerts in een interview aangeduid als 'fout mens'.

18 Strenge veiligheidsmaatregelen rond de wedstrijd Ajax-Juventus. Door onregeligheden op en rond het Centraal Station en de kop van de Zeedijk raakt het openbaar vervoer enkele uren ontregeld.

20 Op aanwijzing van een cameraman worden vijf zakkenrollers aangehouden op het Damrak.

22 De voor vrouwenhandel veroordeelde en gevluchte Saban B. wordt in Turkije aangehouden.

Maart

1 Volgens een onderzoek van de politieke partij Amsterdam Sociaal zou 95 procent van de prostituees naar eigen zeggen geen slachtoffer zijn van mensenhandel of gedwongen prostitutie. Ook zouden zij tegen het opschonen van de Wallen zijn.

2 Het stadsdeelbestuur verbiedt de vestiging van Chinese massage-salons in het 1012-gebied.

11 De boorkoppen van de Noord-Zuidlijn worden door een priester ingewijd en gedoopt tot 'Noortje' en 'Gravin'.

12 Burgemeester Job Cohen vertrekt met onmiddellijke ingang om politiek leider van de PvdA te worden en bij de verkiezingen van 9 juni een gooi te doen naar het premierschap.

Frieda en Joan (r)...

Elke dinsdagmiddag lopen Frieda en Joan hun lange ronde over de Wallen. Als pastoraal medewerksters bij het Leger des Heils voorzien ze zo'n honderdvijftig prostituees van welkome koffie, thee en versnaperingen. 'We willen laten zien dat wij als vrouwen respect hebben voor hen. We vragen of het een beetje goed met ze gaat, en bieden een luisterend oor.'

Wat is toch het geheim van Frieda, Joan en al die andere werkers van het Leger des Heils? Waarschijnlijk het kostbare bezit van barmhartige eigenschappen

als kunnen luisteren, jezelf kunnen wegcijferen, zo nu en dan 'iets regelen' en een superfit gevoel voor humor. Doordat Frieda en Joan continu elke week bij de dames van de Wallen langskomen, hebben ze ieders vertrouwen weten te winnen – ook van de jongste lichte Roemeense en Hongaarse meisjes. En wat achter de gordijnen is besproken, blijft strikt vertrouwelijk. Zo blijft het vertrouwen behouden.

Binnenwippen

Bijna altijd komt het bezoek van beide heilsoldaten gelegen. Soms is de dame

in kwestie net bezig een klant 'te helpen', maar meestal kunnen de goedlachse Frieda en Joan tussen de bedrijven door zo binnenwippen. Sterker nog, nieuwe klanten moeten dan maar even wachten.

Voor de dames is deze wekelijkse visite iets bijzonders, zeggen de heilsoldaten. 'De bezoekende klant betaalt immers en wil daar iets voor terug. Wij willen alleen géven en hoeven daar niets voor terug. Ook geen geld voor de koffie.' Ook hun sterke geheugen voor namen en hun opmerkingsgave voor uiterlijke veranderingen oogsten waardering.

De kamertjes verschillen nogal. 'Sommige zijn netjes en schoon, maar bij andere bladdert de verf van de muren.' De meeste dames werken zelfstandig of via hun relatie, maar aanwijzingen voor loverboys en mensenhandel zijn er ook. Velen van hen hebben helaas overigens een jeugd van incest, misbruik en weinig opvoeding achter de rug.

Toch, of mede daardoor, stellen de dames hun grenzen. 'Ook op minder goede dagen houden zij vast aan hun prijs. Ze gaan dan niet voor twintig euro een klant helpen. Sommigen hebben een financieel buffertje, om bij griep of hoofdpijn niet te hoeven werken.' Met alle gezelligheid voor het bezoek hebben de dames ook een beroepsmatige hardheid. 'Ze houden de regie. Vocabulaire genoeg.'

Bescherming

Buiten werktijd genieten de prostituees net als ieder ander gewoon van hun vrije tijd, waarin ze vaak partner, echtgenote, moeder of grootmoeder zijn. Frieda en Joan: 'Vragen we hoe hun weekend was, dan hebben ze de ramen gelapt of gezellig meegespeeld in de volleybalploeg. Het zijn vrouwen – net als wij.'

De heilsoldaten zien méér overeenkomsten. 'Als tien pubers of brandweermannen een dame tegelijkertijd door het raam beloeren, geeft dat ongemakkelijkheid en is dat niet goed voor de business. En als wij gevolgd worden door een horde toeristen, voelen wij ons net Zeeuwse Meisjes in een Anton Pieckdecor.'

Maar hun verbondenheid met de beoefenaarsters van het oudste beroep biedt de dienaarsters van het zeer oude geloof ook bescherming. Mocht het publiek hen iets willen aandoen, dan zullen de dames hen zeker te hulp schieten. Frieda en Joan: 'Zo zie je maar. We hoeven er niets voor terug. Maar we krijgen het wél!'

De poortjes van de stad

Op initiatief van Yellie Alkema (D66) is een inventarisatie gemaakt van historische poortjes in de oude stad. Het zijn er meer dan dertig en ze dateren uit de periode 1571-1782.

Sommigen poortjes zijn in slechte staat. Dat heeft alles te maken met het feit dat de eigenaren van deze poortjes vaak niet eens weten dat ze die in hun bezit hebben. Zowel de Universiteit van Amsterdam als de gemeente waren prettig verrast met deze inventarisatie van hun eigendommen. Volgens Alkema geeft dat echter wel de verplichting om de poortjes waar nodig te restaureren. Voor een overzicht van de poortjes zie www.yelliealkema.nl

In Memoriam Marijke Verhoeff (1948-2010)

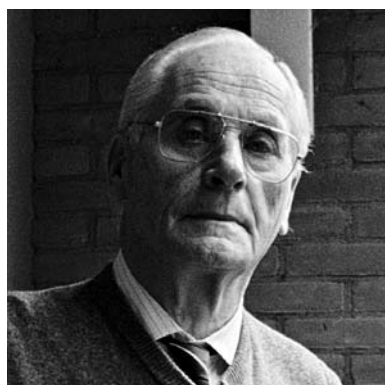

Het was al langer bekend dat Marijke Verhoeff ernstig ziek was. Haar overlijden kwam toch voor velen als een schok. De buurt herinnert zich haar als een betrokken bewoonster, die zich in de donkere jaren tachtig aansloot bij het crisiscomité Zeedijk en later een trouw deelnemster was van de stuurgroep Economisch Herstel Zeedijk.

In 1991 opende zij op de Zeedijk café Verhoeff als een van de weinige ondernemers die het in die periode aandurfde om hier een eigen zaak te beginnen. Café Verhoeff werd in korte tijd een begrip, niet in het minst vanwege het Zeedijkkoor, dat mede op haar initiatief samen met een aantal vaste klanten werd opgericht. Verhoeff, met haar eeuwige alpinopet op, altijd samen met levenspartner Emmie Smit, de Zeedijk heeft opnieuw een markant bewoonster verloren.

In Memoriam Heymen Westerveld (1927-2010)

Tijdens de dienst op zondag zat Heymen Westerveld altijd kaarsrecht in de kostersbank, stemmig in alles. Hij leek gemaakt voor deze gelegenheid. Heymen Westerveld, die op 82-jarige leeftijd is overleden, was de Oude Kerk.

Dat was niet alleen zo tijdens de bijna dertig jaar, van 1958 tot 1985, dat hij samen met zijn vrouw Suze het kosterschap uitoefende, maar eigenlijk ook daarna, toen hij vanuit een flat tegenover de toren in de gaten hield of alles wel goed ging.

Het antwoord was niet altijd bevestigend. Verbouwingen en nieuwe bestemmingen bezag hij met een kritisch oog. Vloerverwarming aanleggen onder de unieke zerkenvloer zou veel teveel schade toebrengen aan het interieur, vond hij. De Oude Kerk was nu eenmaal 'de koudste kerk in de warmste buurt' en dat hoorde zo te blijven. Vloerverwarming en dat soort tierelantijnen was goed voor de Nieuwe Kerk, de 'freule' van de stad. Maar de Oude Kerk was de boerendochter, met een schoonheid die van binnenuit kwam. Om die schoonheid te behouden, hoor-

de de gemeente in de buidel te tasten. Het behoud van zo'n beeldbepalend monument, Amsterdams enige middeleeuwse kerkgebouw, mocht eigenlijk niet afhankelijk zijn van kaartverkoop en congressen.

De tekst die ruim vierhonderd jaar geleden op het koor werd geschilderd over 't Misbruyck in Godes Kerk alengskens ingebracht zag hij ook als een waarschuwing voor onze tijd. Dit keer ging het niet om aflaten en andere paapse stoutigheden, maar om de risico's van verzelfstandiging en commercialisering. Westerveld, de laatste koster van de Oude Kerk, stond een leven lang pal voor de gedachte dat een kerk zichzelf moet blijven. En hij deed dat, zoals hij het zelf uitdrukte, niet vanuit een 'verdienende' maar een 'dienende' functie.